
Premasayujyam

प्रेमसायुज्यम्

Document Information

Text title : Premasayujyam

File name : premasAyujyam.itx

Category : vishhnu, vAsudevanElayath, krishna

Location : doc_vishhnu

Description/comments : From Bhaktitarangini by Prof. P.C. Vasudevan Elayath

Latest update : December 25, 2020

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

December 25, 2022

sanskritdocuments.org

Premasayujyam

प्रेमसायुज्यम्

कृषणे गोकुलवासमुज्जितवति प्रोद्यद्भियोगाकुला

गोप्यस्तत्स्मरणामृतैकशरणा निन्युः सुदीर्घाः समाः ।

पश्चादेत्य समन्तपञ्चकमडातीर्थे कदाचित् प्रियम् ।

दृष्ट्वा ताः किलकिञ्चित्ताञ्चित्तदृष्टः कामप्यवस्थां दधुः ॥ १ ॥

विष्यात्प्राभवोऽसौ सकलमुनिनृपाराधितो नन्दसूनु-

र्गोपीस्ता मन्ढलासप्रसरसुमधुरं पूर्ववन्मानयित्वा ।

नीत्वा ताभिः समेतः कतिपयदिवसांस्तत्र ताभ्यो ददौ ताम् ।

शान्तिं योगीन्द्रकाम्याममृतसरसमर्थां भक्तिमार्गैकगम्याम् ॥ २ ॥

भा३ऽः १

तत्र गोपिकाशतसमावृतं तरुतले स्थितं श्यामसुन्दरम् ।

यक्षुषा पिबन्त्यात्मना जगौ दूरसंस्थिता कापि गोपिका ॥ १ ॥

कथमिडास्मि डा कथमिडागतो मधुरदर्शनो नन्दनन्दनः ।

विविधभावसम्मर्दनस्सलं स्फुटति डा उरे मामकं मनः ॥ २ ॥

मूकरागिणीं मां परीक्षितुं व्यतिकरोऽयमुत्पादितस्त्वया ।

तृपितया दृश त्वां पिबाम्यलं वर्धते विभो, द्विगुणिता तृषा ॥ ३ ॥

धन्यञ्जवितास्ते सप्तीजना ये द्रयन्त्रितास्त्वामुपासते ।

सलजमुग्धतासन्नित्रिता डा! डताऽस्म्यलं मन्ढलागिनी ॥ ४ ॥

परिसमर्पयन्त्यात्मञ्जवितं किमु पतामि ते नाथ पादयोः ।

कमपि ते करस्पर्शमाप्नुयां शिरसि मामडे शान्तिदायकम् ॥ ५ ॥

अलल! साडसं साडसं त्विदं, मम न शोभनं धृष्टयेष्टितम् ।

क्य य भवान् विभुर्विश्वपूजितः? क्य य वराडिका गोपदारिका? ॥ ६ ॥

भा३ऽः २

अथि पुरा डरे, यामुने तटे भवदनुष्ठिते येलवोरणे ।

तव नियोगतस्त्वामुपागता गोपबालिकास्ता द्विगम्बरः ॥ १ ॥

आगलं जले स्थितवतीं तदा मां विलोकयन् दूरतो भवान् ।

स्मितमदात्; प्रभो संस्मराभ्युदं; स्मरसि किं उरे, तादृशीभिमाम्? ॥ २ ॥

वेणुगानमाकाङ्क्ष्य तावकं विश्वमोहनं वल्लवीजनाः ।

त्वामुपाययु; दूरतः स्थिता केवला त्वलं त्वां विलोकयम् ॥ ३ ॥

वेणुनालिकायुम्बिताधरे गोपिकाशतैरावृतं मुदा ।

दूरतोऽपि मय्यर्पितेक्षणं संस्मरामि ते तत् स्थितं उरे! ॥ ४ ॥

रासभेवने नाडमागता केवलं गृहे ध्यानमस्थिता ।

तन्वती सुभं नर्तनं त्वया साकमान्तरे रासमण्डपे ॥ ५ ॥

नो कदाऽपि मां नन्दनन्दनो ज्ञातवानभिज्ञातवानपि ।

नास्ति तादृशं सौभगं य मे नास्ति यात्मनि प्रौढयातुरी ॥ ६ ॥

हा! कदाऽपि ते सेवनोद्यता नाडमागता त्वत्पदान्तिकम् ।

त्रासविह्वला लज्जयाऽकुला; मां कथं भवान् संस्मरिष्यति? ॥ ७ ॥

पार्श्वः ३

प्रजनिवासमुत्सृज्य गच्छतस्तव रथः क्षणं मद्गुहान्तिके ।

निश्चलोऽभव; तत्र याभवं स्तभ्यसंश्रिताऽलिनन्दसंस्थिता ॥ १ ॥

अभ्यषिञ्च्यदाहन्त! मां प्रभो स्निग्धया दृशा सस्मितं भवान् ।

विगलितं तदा केलिपङ्कजं तव कराभ्युजा; त्रन्वलोकयम् ॥ २ ॥

हा! न्यशाभयं ते मुभं तदा विधुरदर्शनं भवानसुस्मितम् ।

मधुरवेदनाविद्युदाहता प्रलयमागता कतिपयक्षणान् ॥ ३ ॥

सुमधुरं भवत्राम गृह्णति त्वां विलोकयन्त्येव सर्वतः ।

त्वयि मम प्रिये लीनमानसा विरडवेदनां नाविदं चिरम् ॥ ४ ॥

अहह! भावनाविञ्चिताऽस्म्युदं; कृष्णयेष्टितं नैव मत्परम् ।

विलसितं उरेः सडजमोहनं मुग्धया मया ज्ञातमन्यथा ॥ ५ ॥

“त्वां स्मराभ्युदं” - किं न्विदं मया श्रुयते मदीयान्तरात्मनि? ।

मधुरभाषणं तावकं उरे, श्रुवनामृतं भलु पिभाभ्युदम् ॥ ६ ॥

श्यामसुन्दर, त्वां विलोकये निर्निमेषकं दूरतः स्थिता ।

मधुरदर्शनं मुग्धसुस्मितं मदनमोहनं मन्मनोहरम् ॥ ७ ॥

अधि मडाप्रभो, त्वां विलोक्यन्त्यधिगताऽस्म्यहं पूर्णकामताम् ।
मम छि येतना उर्षविह्वला यातुमिच्छतीवोपगूडितुम् ॥ ८ ॥

प्रिय, दयामयी दृष्टिरथ ते निपतति स्वयं मय्यपि क्षणम् ।
अमृतधारया सम्प्लुताऽस्म्यहं स्पन्दतेतरां मामकं मनः ॥ ९ ॥

उन्त! मां प्रति प्रस्थितो भवान् प्रियसन्धीः समुत्सृज्य गोपिकाः ।
अभयमुद्रया सान्त्वयन्निमां द्रुतपदं हरे, किं समेष्यसि? ॥ १० ॥

डा! समागतो मत्समीपतः प्रियतमो भवान् कृष्ण, तिष्ठति ।
किं प्रलाषसे मां वराडिकां? स्फुरति तेऽधरं पल्लवारुणम् ॥ ११ ॥

“सधि, जितं त्वया; प्रेमधाम तत् परममद्भ्यं प्राप्तवत्यसि”
एति भवद्विरं शान्तिदायिनीममृतवाहिनीं डा! पिबाम्यहम् ॥ १२ ॥

सद्यलोचने मधुरसुस्मिते तव मुष्णाम्बुजे मत्पुरोगते ।
शिरभुपोपितां निदधती दृशं नाथ, याम्यहं नित्यनिर्वृतिम् ॥ १३ ॥

रुद्धा वाग्, दृढनिश्चल समभवदृष्टिः, प्रसन्नं मुष्णं,
निष्पन्दं हृदयं यः सा व्रजवधूः संप्राप धन्यां गतिम् ॥ १४ ॥

तेजो देहसमुत्थितं निरुपमं तस्याः पुरःस्थे तदा ।
कृष्णे लीनमभूत्; स यापि भगवांस्तस्थौ क्षणं निश्चलः ॥ १५ ॥

एति श्रीवासुदेवन् अेलयथेन विरचितं प्रेमसायुज्यं सम्पूर्णम् ।

Premasayujyam

pdf was typeset on December 25, 2022

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

